

EXPLICASIO
de tot lo que
conte la falla
instalá en la
Plaza de ferriols

de difata del
Patriarca en
el añ 1923

— — —

Llibret de la Falla
 Instal·lada en la Plaça de Ferricela
 en Alfara del Patriarca

EXPLICACIÓ

¡Asò s' en passa de falla!
 ¡No se ho poden figurar;
 ya qui en sa vida treballa,
 mes si es tracta de d' una falla
 se desitja de treballar;
 y es que portem en les venes
 pura sanc de valensià,
 per això, encà que les penes
 acudixquen per doisenes,
 se desitjan com la rosa.

Mes yo m' estic distraent;
 pas lo que m' he proposat
 sol es, molt sussintament,
 contarlos el àrgument
 de la falla que han plantat.

Esta falla representa
 si es qu' encà no hi sabeu
 la barca del Patriarca

no del patró Bertomen.
 Eixe que porta les veles
 es molt vell en este ofisi
 ell, chiria cuant veu chirar
 y si yeu la cosa en crisis.
 El que peixca el conequeriu?
 —solaments per lo color,
 pues segóns diu, ell no muda
 y vol tiudre la rahó.
 Tot lo que ix en lo cop,
 hú guarda no sé pa qué
 lo mateix peixca un senserro
 que una paleta de obier,
 un sac de sucre blanquillo
 si pot ser qu' estiga plé,
 una copa y un barral,
 una serra de fuster,
 hasta un tacó... de sabata,
 una bandá de palets,
 uns ganchos y una corbella
 p' arreplegar fem ó fane,
 un pandero, unes postises,
 una flauja y un carranc,
 així es, que ompli la bárca;
 ¿quina idea portará?
 Ell ha llechit molta historia
 eixintsen d' esta colonja,
 ha dirichit molles obres
 entre elles, Babilonia.
 Hus está construinne una
 que de pensar o' espanta,
 a pesar de qu' ell li dona
 el nom purament de santa.

El patró qu' es molt asiut,
 li ha demanat consulta
 digueridí en tò molt alt
 que, que no li veig la punta.
 Explicat clar, que vols fer
 en tot açò qu' arreplegues?
 —poés una cosa molt gran.....
 ipaceix que no me coneagues!
 reunir uns cuants profombrés
 ensestarlos bé les sendes
 pa que boten eir mòsatros.
 —Faracó! que grande éres!
 Pero te equivocarás,
 vixe qu' el toca el musclot
 y te gasta dos brometes,
 saps que paraules ne té,
 però obres, molt poquetas.
 Anirem sempre en cuidao
 y a la vista, no te cregues
 que tu tié penses que dòrc?
 —bueno hi agrá que hu
 comprenduges.
 Com estan a vora plaça
 el pastor, mos guia el bou
 qu' es un bòi d' estos de pala,
 com éste, es tan suillet
 a vores estra pitons
 li entren iula tremolors
 no mes pensa qu' en la vara.
 Lo que té si, qu' es molt fiel
 y així, canya roba, roba,
 miren dimes quin percal
 si no es superior a prova.

Manej no mes per manar
 no cuiden dels interessos
 van toris en conter de tiesos,
 ché, que vachten a c.....
 riñen per lo de la sequia
 y se dihuen les tresentes,
 ya qui no vol pagar guardes
 que ixén a tres pesetes
 y cuant en sesió
 paren a les tres pedretes,
 mes valdría que cuidaren
 d' abaixar les pataquetes
 d' anar repés pel poble
 y deixar les etiquetes,
 veus en les carniseries
 un tail de botifarretes
 huides y alxunes del tot,
 qu' el carniser sen enfor
 si vas a les botigues
 el botiguer te demana
 antas les cuatre aguiletes
 y te dona dos sardinetes de pot,
 que vas de caguetes
 lo menys calorse díes.
 Es un farió el botiguer
 dels qu' el liom acachen poc
 a temps arrere mos diu,
 ha desaparecm un pot
 sembos pagar lo que val
 de una perdiu, en conseva,
 alló fea un gust tan mal
 que yo li dich al charnego
 acosta un poc el barral

qu' asó fa gust de veneno.
 Grasies a un poc de vermut
 del q: fabrica Abel-Krim,
 y a un té cruat en Museros
 qu' ell diu qu' es dels Pirineos,
 es auya clara del pou,
 y dos fulles d' abarsana
 que sols de pensar el gust
 a mi m' entra mala gana.
 Venen tot lo mes roin,
 tots mos roben siuse lleu,
 y si demanes chustisia
 no et creu ningú ni per Deu.
 Quant venen les elecсiоns
 te sobreu la mar de aimichs,
 ne tens de pobres, de richs
 y de totes les maneres,
 vas tires la papeleta
 pa votar si hu faran bé
 y a la setmana que bé
 ya no te dihuen ni adiós;
 ni en l' estiu llevén la pols
 ni t' apañen les aseres
 ni te apañen el rellonchę
 avegaes son les dos
 y toquen les tres y micha,
 al poc la repetisió,
 cuant l' aire no mos el paro,
 cuant no toca poc a poc
 y cuant no mos toca a soch,
 això es lo que mos faltaba.
 Una nit sobre les deu
 que el poble encà estava en peu

6

toca la campana apresa
y allí tens el poble en pés
a la portá de la iglesia,
la portá estaba tancá
y varem iindre que entrar
en armes per si era algú
que volia gästar bromia,
no trobarem ni una sombra
era el rellonche de marras
que tocaba sinse ganes.

A pesar de fer dos anys
hus encara està lo mateix,
hasta el dia que me canse
y de un rellonche en fás tres.

El tio de la pataca.
y la pancha de barril
no repara en fer les coses
sinse ficarse en perill,
igual modela una falla
que destorba una elecció,
que fustiga a un consechadal
sinse anar a la presó;
com a valensiá que es
de caracer bullanguero
mos ha improbisat la falla
pera cremar un ba...bero.

Caballers, tots a la plasa
y pasareu un bon rato.
En lo que porte explícat
ya podeu saber qui es
Se, se, yo qui es ell,
o es que yo no sé res.

Tot lo més compre el llibret
 que totjal val un quinsset
 y així quedará agratit
 l'autor d'ell, qui és,

ESCLAFIT.

Cuartetes

Chunteu un clavell ben roch
 y una roseta blédana;
 donéu-li un bes en calor
 y eixirà una valensiana.

Liesques, buñols y aigüiardent
 es-hui lo mes indicat;
 mes hui atra llepoleria:
 les chiques del vehinat.

Diu Pepe que pa casarse
 tot l'eixovar estrená;
 en canvi, la seua novia
 ho portá de segón mà.

Si tens salut, la gran cosa;
 y si tens dinés, res perts;
 pero si ademés tens sogra,
 t'eixiran els cabellsverts.

U ben castis

U de Valensia mori,
 al sel anantsen dretet;
 y era valensiá tan pur,
 qu' en la bolchaca es va dur
 un tros de fil de cuhet.

Lo que sol pasar

Se casaren, y estiguieren
 quinse dies en lo sel;
 mes la sogra ficá basa,
 y ya no s' veu en la casa
 mes que árnica y cotompel.



IMPRENTA
ENCALMACIÓN

ANTONIO CASAÑA

C/ BAJAIS
MONCADA (Valencia)